

dette Tilskud med de nærmere Bestemmelser og paa den Betingelse, at denne Stiftelse ikke iøvrigt ernærer sig paa en anstødelig Maade, at altsaa denne Stiftelse ikke bliver ved at søge sin Indtægt ved et Monopol, som den ikke bruger paa en sømmelig og værdig Maade.

Jeg kan saaledes ikke see, at der i formel Henseende er Noget som helst til Hinder for det stillede Forslag; og jeg skal iøvrigt kun tillade mig at gjentage, at det slet ikke indeholder Noget om, at dette Monopol skal ophøre næste Aar eller om 2 eller 3 Aar, men at det udelukkende bringer i Grindring, hvad der desuden turde være en Kjendsgjerning, at det kongelige Rescript, hvorpaa dette Monopol grundes, hverken har erklæret det for evigt og uophæveligt, og heller ikke har sat nogen bestemt Aarrække, hvori det gjælder, og at der altsaa dog virkelig er den Mulighed tilstede, at dette Monopol kan bruges eller misbruges saaledes, at der kunde blive Anledning for den lovgivende Myndighed til at andrage paa en Forandring i saa Henseende. Dette, og dette alene, indeholder Ændringsforslaget, saaledes som det er stillet. Og jeg skal derfor, indtil jeg bliver bedre oplyst, tillade mig at fastholde det og fremdeles at anbefale det til det høitærede Thing.

Om Sagens egen Bigtighed skal jeg paa dette Stadium ikke tale, dels fordi den almindelig er anerkjendt, dels fordi den ærede Secretair, som er en af Forslagsstillerne, har havt den Godhed, tilstræffelig at udhæve denne. Jeg ønsker kun som et lille Supplement til, hvad han pegede hen paa, og hvad der ligger ham som geistlig Mand nær, hvorledes det nemlig kan staae Folkekirken Geistlige ligeoverfor Sectererne, som vi ville bekæmpe med aandelige Vaaben, at vi have en saadan Bibeloversættelse, som vi have, at anføre en lille Bemærkning, som maaskee ikke turde være hele Thinget bekjendt, den nemlig, at et Hovedargument for Gjendøberne imod os støtter sig til den gale Oversættelse af Matth. 28, hvor der staaer: „Lær og døbe“ istedetfor: „gjører dem til Disciple, idet I døbe dem“; og at der fra deres Side hvert Dieblisk møder os den Indvending: ja, det er jo Herrens Anordning, at de skulle først belæres og saa døbes, medens

I derimod gaae hen og døbe de smaa Børn. Iøvrigt tør jeg maaskee, da denne Sag nu er under Forhandling, og den høitærede Justitsminister er tilstede, tillade mig en Forespørgsel, som staaer i Forbindelse dermed, den nemlig, om Waisenhuset har nogen særdeles kongelig Bemyndigelse til at forhøje Prisen paa de Bøger, som den sælger, over den tidligere desangaaende udstedte kongelige Bestemmelse, og om der muligens gives senere Bestemmelser, hvorved Forholdet i saa Henseende er forandret. Det er mig nemlig bekjendt, at idetmindste een af de monopoliserede Bøger fra Waisenhuset, som ifølge kongelig Afgjørelse, om jeg ikke fejler, omtrent fra 1799, skal sælges for 1 Skilling Arket, sælges efter Waisenhusets egen Forklaring for 1²/₂₈ Skilling Arket.

Funder: Hvad det Spørgsmaal angaaer, som nu af flere Talere er blevet omhandlet, da kan jeg i Realiteten ganske slutte mig til de ærede Forslagsstillere, og jeg tvivler heller ikke paa, at den samme Anskuelse deles af de fleste Medlemmer her i Thinget. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslaget, hvilket Finantsudvalget, og altsaa ogsaa jeg som Medlem af samme, ikke har fundet Anledning til at gaae ind paa. Det tør imidlertid vistnok haabes, at det omhandlede Monopol vil i Fremtiden blive benyttet overensstemmende med, hvad der vistnok har været Hensigten dermed, og jeg skal i den Anledning blot tillade mig at bemærke, at Monopolet er blevet meddeelt, som det hedder, „paa Grund af, at Missionscollegiet og Waisenhuset havde anvendt anseelig Beføstning saavel med at lade corrigere og rette disse Bøger efter den nu brugelige Orthographi, som med at oversætte dem i fremmede Sprog“.

Der er en anden Sag, Waisenhuset angaaende, som jeg ogsaa skal tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa. Det er den, hvortil Udvalget i sin Betænkning under Nr. 4 Pag. 835 sigter. Dets Bemærkning gaaer ud paa at udhæve det Misforhold, der finder Sted med Hensyn til Waisenhusets Virksomhed paa den ene Side i Hovedstaden og paa den anden Side i Provindserne. Waisenhuset er stiftet af Kong Frederik den Fjerde Aar 1727 ved en Fundats, ifølge hvilken dets